

ТОЗИ СТРАШЕН ДЕН, ЗА КОЙТО НИКОЙ НЕ ИСКА ДА ГОВОРИ

Дейвид Уилкерсън
5 Февруари 2007

„А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучение, а стихииите нажежени ще се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.“

„Прочее, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свето живеене и в благочестие, като очаквате и ожидате дохождането на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи, и стихииите нажежени ще се разложат!“

„А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда. Затова, възлюбени, като очаквате тия неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си“ (2 Петър 3:10-14).

Един бележит телевизионен евангелизатор смая страната ни наскоро с пророческото си предупреждение. Той каза, че Бог му разкрил, че внезапна терористична атака ще се случи скоро в Съединените щати, и че много хора ще бъдат убити. Подобно пророчество беше разпространено по цялата страна от друг уважаван телевизионен евангелизатор.

През последните седмици получих пророчества от неизвестни, но благочестиви служители, които изказват на висок глас същото послание. Тези пастири предупреждаваха: „Голямо бедствие идва върху нас - скоро и изненадващо. Толкова опустошително ще бъде то, че светът ще изтръпне от ужас. Животът никога няма да бъде същия!“

И новинарските коментатори вече се присъединиха към тази група.

Постоянно чувам новинарите по телевизията и радиото да предсказват едно и също нещо: една ужасна световна криза предстои да се случи. Вярвам, че тези предчувствия от светския свят са начина, по който Божият Дух предупреждава невярващите. Сега дори най-нечестивите хора на земята чувстват в душите си вътрешно натякване, че този ужасен, страховит ден е неизбежен и че той приближава.

Точно в този момент светът е в страшен хаос. Мисля за варварщината, която се случва в Дарфур в Судан. Над 300 000 души загинаха и 2 милиона други станаха бежанци. Докато светът гледа в ужас, не способен да спре кръвопролитията, корумпираната Организацията на обединените нации стои парализирана. Голяма част от хранителните помощи отива в подкрепа на бунтовническите въоръжени сили.

Тероризмът ескалира и световните сили са объркани. ООН е наричана „Мисията невъзможна,” а нейният Съвет за сигурност - безнадеждно разединен. Междувременно, Иран и Северна Корея се състезават за изграждане на ядрените арсенали, като Иран заплашва да изтрие Израел от картата. Всяка заплаха от санкции на ООН е шега за тези нации ренегати. Те открито се подиграват с официалните резолюции на този орган.

През цялото това време, Китай бързо израства като глобална сила, решена да замени на Америка като единствената свръхсила в света. Китайското правителство налива милиарди долари в Африка, Южна Америка, Далечния Изток и Латинска Америка, купувайки влияние върху тези нации. Сега изглежда, че всичко се произвежда или от, или в Китай.

Кой слуша всички тези пророчески предупреждения и внимава в тях?

Народите на света и техните лидери не слушат всички произнесени предупреждения. Най-вероятно голяма част от тях няма да чуят дори предупрежденията. Подобно на коравовратните царе в Библията, които разкъсаха писмените предупреждения на пророците, те презряха това, което беше пророкувано за тях.

Всъщност всички, които мразят Христос, се подиграват. Светският свят се присмива на проповедници, които изговарят тези страшни предупреждения, наричайки ги проповедници на разрухата, заявявайки, че те са се побъркали. Точно както Писанието предсказва, тези съвременни присмивачи твърдят: „Всички неща продължават така, както са били от началото на времето. Нищо няма да спре световното развитие. Всичко е наред.”

Факт е, че тези, които обичат нещата от този свят, ще пренебрегнат всяко такова предупреждение и пророчество. Това е вярно също и за много християни. Ако вярващият е отдаден на преследването на богатството и успеха - ако той иска една лесна религия, религия на евтината благодат - той ще обърне ухото си от тежкото за приемане послание.

Лично аз съм шокиран от многото Божии служители, които открито презират тези, които предупреждават за предстоящите усилни времена. Аз не разбирам как те могат да отхвърлят всяко публично огласено пророческо послание. Помислете за това:

- Точно сега, лидерите по националната сигурност изпращат сигнали за тревога в САЩ - жълто, оранжево и червено сигнали, включително и авиационни предупреждения.
- Най-добрите професионалисти по сигурността предупреждават за взривяването на възможна коварна бомба от терористи, като много хора са изложени на риск.
- В Ню Йорк, всяка агенция за сигурност провежда тренировки за момента, в който атаката ще се случи. Новинарски съобщения непрекъснато посочват, че тази атака не е въпрос на „ако,” а „кога.” Случването ѝ е въпрос на време.

- Здравните експерти предупреждават за световни пандемии, като прогнозируют, че милиони и милиони ще умрат. ХИВ/СПИН вече поразяват света, поглъщайки по-голямата част от Африка.

Как тялото на Христос откликва на тези предупреждения? В много църкви не се споменава за жестокостите, за тероризма, за трагичните пандемии. Вместо това посланията от тези амвони са само мотивационни разговори, шеги и забавления. Всичко това е духовна бебешка храна, и нито една дума не се споменава за идващия съд.

Но написаното е на стената, обявено от Писанието и повторено от света: предстои страшно време.

Какво точно се казва на религиозните хора по време на този критичен момент на предупреждение?

Все повече и повече проповедници убеждават своя народ: „Бог иска вие да забогатеете. Той иска да станете първокласни граждани. Така че, действайте!“ Те са повярвали в същото евангелието, което е фокусирано върху парите, което Исус прогони от храма в Своето съвремие.

Вярвам, че Бог обича да благословя народа си, и че има и обещания за печалба за тези, които дават за нуждите на бедните, вдовиците и сирачетата. Не е грях да просперираш. Много финансово благословени вярващи подкрепят делото на мисионерски и благотворителни организации по целия свят.

Но въпреки това Святият Дух в момента пледира със света чрез многобройни пророчески гласове, както и чрез самите гласове на света. Предстои един страшен ден на разплата, но повечето хора, включително и множество християни, не искат да говорят или дори да мислят за това.

Ако толкова малко хора ги слушат, то тогава за кого са предназначени тези пророчества? Защо Господ ще ги избавя, ако толкова малко хора обръщат внимание на думите Му? Кои хора по целия свят ще чуят тези предупреждения?

Мисля си за Еремия, Езекил и други старозаветни пророци, които предупредиха за краха на Вавилон, световната сила по онова време. Пророците също говориха за предстоящото унищожение на халдейците, мидяните, персите и тиряните. Но тези пророчества никога не достигнаха тези езически нации или техните водачи.

Дори отстъпилият Израел се присмя на гласовете, които викаха в пустинята. И така, защо Бог изобщо произнесе тези предупреждения? Кой би повярвал на тези тези думи? И на кого Бог говори?

Господ винаги говори на Своя верен остатък.

През цялата история Бог винаги е изпращал пророци с предупреждение, за да събуди спящата Си невеста. Той ни показва късния час на тези предупреждения с цел да събуди спящите служения и църквата.

Обикновено Бог говори чрез хора, които имат национални амвони, но често Господ трябва да намери смирени, непознати, скрити стражари, които да предадат Неговите предупреждения. Той избира проповедници, които нямат личен дневен ред, хора, които са се затворили с Бога в молитва. Тези служители са презряни и осмивани като невежи и неуки. Но те не се страхуват от този упрек. Всъщност, те са „слабите“, изпратени от Бог, за да посрамят мъдрите.

И само тези слушатели, които не са влюбени в света, ще чуят пророческите предупреждения, които тези пророци носят. Само онези, които копнеят за идването на Господа, ще разберат в сърцата си, че това послание е вярно.

Ето защо Бог предупреждава Своите верни хора: за да не се уплашат, когато настъпят внезапни бедствия. Когато дойде това ужасно събитие, Божиите хора трябва да знаят, че случилото се не е авария или случаен акт на някои безмилостни нации. Те трябва да имат мира на Христос в сърцата си, като знаят, че нашият Бог все още е господар на вселената.

Така Господният народ ще бъде предупреден. И те няма да се паникьосат, когато сърцата на другите хора бъдат поразени от страх от всички страшни неща, които виждат да се случват на земята.

Апостол Петър ни казва, че „Господният ден ще дойде като крадец в нощта“, тоест внезапно (2 Петрово 3:10).

Петър казва, че денят на Господа няма да бъде ден на радост, а на страх. Той обещава внезапно, неочаквано „стихиите нажежени да се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея да изчезне“.

Според Петър, денят ще дойде неочаквано, като „крадец в нощта“. И това ще бъде придружено от голям шум. Представете си го: самите стихии нажежени ще се стопят, а голям огън ще погълне и унищожи всичко по пътя си.

Какво трябва да разберем от едно такова събитие? Един уважаван теолог написа: „Това звучи като ядрен холокост.“ Независимо от това дали този човек е прав, ясно е, че Петър говори за катаклизъм, за едно глобалното събитие.

И така, към кого адресира апостола тези думи? За кого пророкува той? Петър написа това послание на „възлюбения“ верен остатък от вярващи: „Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум“ (2 Петрово 3:1).

Накратко, Петър казваше на своите читатели, че той ще пророкува послание, което никой не би искал да чуе, тоест никой, освен възлюбеният остатък. И, според Петър, това слово ще бъде толкова страховито, че ще бъде широко подигравано и поругавано. Той всъщност казва на тези вярващи: „ще дойдат подиграватели. И те ще се присмиват на пророчествата на двамата старозаветни пророци и на днешните апостоли.“

Забележете какво казва Петър след това: „Настоящите небеса и земя, чрез същото слово, са пазени за огън, държани за деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци“ (3:7).

Ето го същото слово, което Бог даде на поколението на Ной, което Той осъди, като му прати потоп. Това е и същото същото слово, което Бог даде за Содом и Гомор, едно общество, което беше наказано с огън. Сега, Петър казва, че същото това слово идва от Бога, Който „пази унищожителния огън за това настоящо време“.

Когато чуем такова послание, нещо в нас се надига и казва: „Това е твърде много, за да го понеса!“

Всеки път, когато чуваме слово като това на Петър, нашата първа реакция е да се отдръпнем. Ние си мислим: „Има толкова много лоши новини днес, толкова много, които носят стрес в живота ни. Толкова много трагедии достигат до нас от всички краища на света. Защо трябва да чуем това послание сега?“

Всъщност, много християни могат да се свият от страх при това послание, което Петър освобождава тук. Вътрешно те биха се чудели: „Защо това трябва да ни се напомня? Защо просто не го оставим да се случи?“

Но Петър ни дава причината, поради която това послание трябва да бъде изслушано: „Прочее, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свето живееие и в благочестие?“ (2 Петрово 3:11).

Тук е същността на пророчеството на Петър. В светлината на предстоящото внезапно унищожение на всичко, Божиите възлюбени би трябвало да проверят своето поведение. Тези, които очакват изпълнението на библейското пророчество, трябва да се съобразят с образа на Христос - в своето поведение, думи и мислене.

Петър каза, че Господ не се бави относно обещанието Си, както някои смятат бавенето. С други думи, Бог все още не е освободил огъня, който Той пази, и то поради една причина. Не просто за да позволи на чашата на беззаконието да прелее. Не, Господ задържа наказанието поради вечното Си търпение към грешните човеци, „понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние“ (3:9).

Въпреки това, не се заблуждавайте: огънят идва. И по тази причина, ние трябва да се „стараем да се намерим чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си“ (3:14).

Трагично е, че множествата днес се съобразяват с този свят, а не с Христос. Много църкви изглеждат все повече и повече като света, възвестявайки нищо повече от едно послание от

типа „Познай себе си“. Вие не може да различите между тези църкви и най-светските мотивационни програми.

Каква трагедия, да се върви по грешен път във време, като това. Но въпреки всичко това, Христос призовава Своята любима да се приближава повече до Него, и да изпита ходенето си в светлината на Неговото Слово.

Павел и Петър - и дори самият Исус - изказаха тежки пророчески послания всред смутни времена.

Когато Христос ходеше по земята, Той също предупреди за голямо бедствие, което щеше да дойде върху Ерусалим и Израел. Всъщност, във времето на апостолите - особено в дните на Павел - там имаше много „очерняне на Исус“ - заради тежките Му предупреждения.

Когато Павел се появи на сцената, плътски, бесовски учения се ширеха из църквата. Лъжливите пророци бяха са надигнали и развиха свои последователи в петдесетните църкви. Нечестиви проповедници се появиха, преструвайки се на ангели на светлината и донесоха доктрини на демони.

Междувременно, навън – в света, хомосексуалността се ширише. В цялата Римската империя, сексуалните извращения и чувствените стремежи бяха нещо обичайно. Егото беше издигнато в култ, плътта биваше почитана и гордостта царуваше. Дори храма в Ерусалим се беше превърнал в свърталище на крадци и неговите водачи търсеха единствено парите.

Павел казва на своето общество: „И понеже отказаха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично. изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, лакомство, омраза; пълни със завист, убийство, крамола, измама и злоба; шепотници, клеветници, богоненавистници, нахални, горделиви, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите си, безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви“ (Римляни 1:28-31).

Струва ми се, като че ли Павел описва нашето съвремие. Той беше наясно с Господното пророчество за предстоящото пълно унищожение. Идваше деня, когато Ерусалим щеше бъде в пламъци. Храмът и градът щяха да бъдат сринати до основи.

Този Холокост се случи през 70 г. сл. Хр., точно както Павел и Исус бяха пророкували. Гледката беше толкова ужасна, трагедията беше от такива епични пропорции, че никой не можеше преди това да си я представи.

Какво беше посланието на апостолите, когато бяха изправени пред страшния ден?

Това е посланието, което Петър проповядва: „И тъй, вие, възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблудението на беззаконните и да отпаднете от утвърдението си. Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос” (2 Петър 3:17-18).

Ето и посланието, че Павел проповядва: „За да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога” (Колосяни 1:10).

Имайки предвид посланията на апостолите, какво бихме могли да очакваме словото да представлява за едно общество, което предстои да бъде осъдено в нашето съвремие?

Ние откриваме, че това слово идва от Павел, и е насочено към любимата на Христос: „Молитвата ми за вас е да търсите интимност, да растете в духовно разбиране и да се обхождате достойно за Христос” (Колосяни 1:9-10).

И така, кое е необходимо за такова приятно ходене? Павел ни казва: „И тъй, като Божии избраници, святи и възлюбени, облечете сърце на състрадание, доброта, смирение, кротост и търпение; като се понасяте един с друг, и си прощавате един на друг, който има оплакване срещу другия, точно както Господ е простил вас, така и вие трябва да прощавате” (3:12-13).

Павел ни казва с толкова много думи: „Това е моето слово към вас в тези критични времена. В светлината на трудните времена, които знаете, че предстоят, вие трябва да измерите вашето ходене с Господа.”

С други думи, ние трябва да се запитаем: „Ставам ли все повече като Христос? Ставам ли все по-търпелив или по-избухлив? По-мил и нежен ли ставам, или по-зъл и заядлив? По-нежен и прощаващ, или е по-огорчен, таящ яд в себе си? Дали „се понасям с другите”? Търпелив ли съм към слабостите и грешките на тези, които са близо до мен, или аз винаги трябва да бъда прав?”

Павел ни загатва тук, че в светлината на настъпването на такъв ден, когато няма да е от значение какви дела вършите или колко благотворителни биха били те. Няма значение колко мили сте с непознатите, няма значение колко души сте спасили, следният въпрос остава: Ставете ли ви все повече обичащи, търпеливи, прощаващи, понасящи се с другите?

Да измерите ходенето ви с Христос означава да гледате не толкова това, което правите, а това, в което се превръщате.

Как да съобразим с това ходене, като на Христос?

Такова ходене не може да се постигне единствено с човешки усилия. То няма да се случи чрез решителност, като просто кажем: „Аз ще стана такъв вярващ.“ Напротив, това се случва чрез работата на Святия Дух, чрез вяра в Неговото Слово.

Първо, ние четем тези думи и вярваме, че те са Божия призив към нас да изпитаме себе си. Затова ние молим Духа да ни покаже кои сме ние всъщност, и да измерим себе си чрез Неговото Слово. След това можем да помолим Светия Дух да ни помогне да се променим.

Виждате ли, всички ние сме в процес на съобразяване, независимо дали с Христос или със света. И колкото по-възрастен става всеки християнин, толкова повече той или тя трябва да бъде като Христос. Нашите бракове не трябва да бъдат ада на земята. Ние трябва да поемем болката на нашите съпрузи, като ставаме служители един към друг. Децата в християнските домове трябва да видят как техните родители се променят, да проявяват все повече разбиране, любов и да са мили. Това определя зрялостта в Христос.

Сега разбирам какво казват Петър и Павел: „Не бойте се от това, което предстои. Винаги помнете Божието Слово, през каквото и да преминавате. А междувременно, нека Святия Дух да ви превърне в един различен, по-христоподобен човек.“

Бог е постановил всичките ни страдания, всичките ни трудности, всички наши тежки изпитвания да ни доведат по-близо до Него. Действително, болката и страданието, или ще ви закоравят или ще ви отведат на мястото на пълна зависимост от любовта на Отца. Вие или ще се спрете да се молите и да Му се доверявате, или ще предадете всичките си грижи и бъдещи на Него.

На нас ни е дадена вътрешна сила да можем да кажем: „Нито едно от тези неща няма да ме спре!“ Това е Божието послание към нас в тези времена. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[That Dreadful Day No One Wants to Talk About](#) / [Този страшен ден, за който никой не иска да говори](#)